

DET KONGELIGE
KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENT

Miljødirektoratet
Postboks 5672 Torgarden
7485 TRONDHEIM

Deres ref

Vår ref

Dato

19/3942-

17. desember 2019

Ny hovedrevisjon av fiskereguleringene – føringer fra departementet

I den kommende prosessen med revisjonen av fiskereguleringene, ber Klima- og miljødepartementet Miljødirektoratet vurdere å ikke åpne for sjølaksefiske i inntil fem år av gangen i de områder direktoratet finner dette nødvendig av hensyn til alle laksebestandene. I denne vurderingen skal føre-var-prinsippet tillegges betydelig vekt. I sjøsamiske områder bes det om en bredere vurdering hvor det også legges vekt på hensynene i ILO-konvensjon C169 og den internasjonale konvensjonen om sivile og politiske rettigheter. Departementet ber om å få oversendt forslaget til nye reguleringer etter høringsrunden.

Miljødirektoratet skal i 2020 gjennomføre en ny hovedrevisjon av reguleringene av fisket etter anadrome laksefisk i elv og sjø. Denne revisjonen danner grunnlaget for nye fiskeregler som skal tre i kraft før fiskesesongen 2021. I forbindelse med den forestående revisjonsprosessen, ønsker Klima- og miljødepartementet å komme med noen retningsgivende føringer.

Norsk villaksforvaltning er basert på internasjonale forvaltningsprinsipper utarbeidet av den nord-atlantiske villaksorganisasjonen (NASCO) og på St.prp.nr. 32 (2006–2007) om vern av villaksen mv. Målet er å bevare og gjenoppbygge laksebestander av en størrelse og sammensetning som sikrer mangfold innen arten og utnytter dens produksjonsmuligheter, jf. Meld. St. 14 (2015-2016) Natur for livet. Vi har totalt rundt 450 genetisk ulike villaksbestander. Målet er å ta vare på dette mangfoldet. Kun én av fem bestander har god nok tilstand etter kvalitetsnormen for villaks. Vitenskapelig råd for lakseforvaltning vurderer at over 65 % av bestandene har moderat eller høy fare for forverring av bestandssituasjonen.

Postadresse
Postboks 8013 Dep
0030 Oslo
postmottak@kld.dep.no

Kontoradresse
Kongens gate 20
www.kld.dep.no

Telefon*
22 24 90 90
Org.nr.
972 417 882

Avdeling

Saksbehandler
Julie Gjørtz
Howden

Hovedprinsippet i laksefiskforvaltningen er at laksefisk bare kan høstes når det er gitt tillatelse til slik høsting, jf. naturmangfoldloven (nml.) § 15 første ledd. Høsting kan bare tillates når "best tilgjengelig dokumentasjon tilsier at arten produserer et høstverdig overskudd", jf. nml. § 16 tredje ledd. I gjeldende forskrift om fisketider for fiske etter anadrome laksefisk i sjøen (FOR-2012-05-10-431), åpnes det for fiske med faststående redskap i mange områder, men lovlig fisketid er begrenset. Likevel blir en relativt stor andel av de samlede laksefangstene fortsatt tatt i dette fisket. Det finnes i dag rundt 900 sjølaksefiskere langs kysten. Rundt halvparten av disse fisker i sjøsamiske områder i Troms og Finnmark.

Sjølaksefisket er som regel et fiske på blandede bestander. Når det fiskes på flere bestander i samme område, er det fare for at små eller sårbare bestander kan bli overbeskattet. Ved et slikt fiske må det spesielt tas hensyn til de svakeste bestandene som inngår i fangstene. Av de rundt 450 norske laksebestandene, har vi god kunnskap om beskatningen av rundt 200. Disse er for det meste store bestander som til sammen utgjør størstedelen av lakseproduksjonen. For de fleste av disse bestandene utgjør ikke overfiske noen trussel. For de resterende bestandene har vi liten eller ingen kunnskap om hvor og hvor mye de beskattes i sjølaksefisket. Sannsynligheten for overbeskatning av små eller svake bestander er ikke nødvendigvis stor, men konsekvensen for den enkelte bestand kan være svært alvorlig. Samlet sett er det dermed en viss risiko for overbeskatning som i verste fall kan true små eller sårbare laksebestander.

Når det treffes en beslutning "uten at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger den kan ha for naturmiljøet, skal det tas sikte på å unngå vesentlig skade på naturmangfoldet", jf. føre-var-prinsippet i nml. § 9. Føre-var-prinsippet tilsier videre at mangel på kunnskap ikke skal "brukes som begrunnelse for å utsette eller unnlate å treffe forvaltningstiltak" dersom det foreligger en "risiko for alvorlig eller irreversibel skade på naturmangfoldet". Mangelen på kunnskap om de konsekvenser sjølaksefisket kan ha for små og sårbare bestander og potensielle konsekvenser av overbeskatning av disse bestandene, gjør at det etter departementets syn må legges betydelig vekt på dette prinsippet ved den kommende revisjonen av laksereguleringene. Det betyr at det må tas sikte på å unngå mulig vesentlig skade på små og sårbare laksebestander ved beslutninger om å åpne for sjølaksefiske i de enkelte områdene.

På bakgrunn av dette ber departementet om at Miljødirektoratet, i sin forestående revisjon av fiskereguleringene, vurderer å ikke åpne for sjølaksefiske i inntil fem år av gangen når direktoratet finner det nødvendig av hensyn til alle laksebestander i området og med vekt på føre-var-prinsippet.

I tillegg ber departementet om at Miljødirektoratet vurderer å ikke åpne for sjølaksefiske i områder hvor samfunnet har brukt store ressurser på laksebestandene i form av kalking og gyrobekjempelse. I forsuredde vassdrag er kontinuerlig kalking ofte en forutsetning for tilstedeværelse av laks. En eventuell god bestandsstatus kan her tilskrives pågående kalking. I områder hvor det vil bli eller har blitt gjennomført bekjempelse av *G. salaris* er det i dag normalt stengt for fiske i vassdrag og nærliggende fjordområder fram til friskmelding.

Departementet ber direktoratet vurdere å ikke åpne for fiske i ytre fjordområder og eventuelt kyststrøk der laks fra slike bestander inngår i fangstene, slik at reetableringen av laksebestandene kan skje så raskt som mulig. Dette skal vare fram til bestandene har et høstbart overskudd.

Revisjonen av fiskereguleringene må i sjøsamiske områder også vurderes opp mot Norges internasjonale forpliktelser. Norge har ratifisert FNs konvensjon om urfolk og stammefolk i selvstendige stater (ILO-konvensjon nr. 169). Konvensjonens artikkel 15 fastslår at vedkommende folks rett til naturressurser i deres landområder skal sikres spesielt, og at slike rettigheter omfatter disse folks rett til å delta i bruk, styring og bevaring av disse ressursene. Artikkel 23 sier at håndverk, bygde- og lokalbasert virksomhet, naturalhusholdning og tradisjonell virksomhet for vedkommende folk, som jakt, fiske, fangst og sanking skal anerkjennes som viktige faktorer for å opprettholde deres kultur, økonomiske selvberging og utvikling. Når det er aktuelt, skal regjeringene sikre at slik virksomhet blir styrket og fremmet, med deltakelse av disse folk. Det vises også til internasjonal konvensjon om sivile og politiske rettigheter artikkel 27. I høringen av forslag til revisjon av fiskereglene bes direktoratet omtale at slike hensyn er vurdert opp mot bestandshensyn i sjøsamiske områder, i tråd med nml. § 14 annet ledd og lakse- og innlandsfiskloven § 3.

Departementet vil også vise til at NASCO-statene, gjennom vedtakelsen av NASCOs retningslinjer for forvaltning av laksefiskerier, har blitt enig om at man skal ha som mål å beskytte de svakeste bestandene som inngår i et fiske. Det internasjonale havforskningsrådet (ICES) anbefaler at det bare skal tillates fiske på blandede bestander der alle bestander som inngår i fangsten er tallrike nok til at de kan utnytte produksjonskapasiteten i sitt vassdrag.

Revisjonen av fiskereguleringene skal videre følge prinsippet om at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet, så langt det er rimelig, skal bygge på vitenskapelig kunnskap om bl.a. arters bestandssituasjon, jf. nml. § 8. Den vitenskapelige begrunnelsen for forslag til nye reguleringer skal utdypes i det høringsnotat som Miljødirektoratet utformer. Departementet ber om å få oversendt forslaget til nye reguleringer etter høringsrunden.

Med hilsen

Lindis Nerbø (e.f.)
avdelingsdirektør

Julie Gjørtz Howden
rådgiver

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer